

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRIZNAVANJU INOZEMNIH OBRAZOVNIH KVALIFIKACIJA S
KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIZNAVANJU INOZEMNIH OBRAZOVNIH KVALIFIKACIJA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 41/01 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI NJEGOVI DONOŠENJEM

Ocjena stanja

Priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija provodi se temeljem Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija („Narodne novine“, broj 158/03) čijim je stupanjem na snagu prestao vrijediti Zakon o priznavanju istovrijednosti stranih školskih svjedodžbi i diploma („Narodne novine“, br. 57/96 i 21/00).

Svrha Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: Zakon) jest olakšati priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: IVK) u Republici Hrvatskoj, u svrhu nastavka obrazovanja (akademsko priznavanje) ili zapošljavanja (stručno priznavanje) u Republici Hrvatskoj.

Postojećim tekstom Zakona nisu jasno definirani pojam i svrha priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija, a stručno i akademsko priznavanje potpuno je izjednačeno čime je postojeći normativni okvir za priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija doveden u suprotnost s europskim standardima te je suprotan načelima *Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija na području Europe*, Lisabon, 11. travnja 1997. godine, (u daljnjem tekstu: Lisabonska konvencija) koju je Republika Hrvatska potvrdila Zakonom o potvrđivanju Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u području Europe (Narodne novine – Međunarodni ugovori, br. 9/02 i 15/02). Također, navedeni normativni okvir suprotan je i preporukama konzultanata na projektu EU CARDS 2002 "Higher Education Mobility, Recognition Policy and Legislation" čiji je nositelj bilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, a koje su istaknute i u Izvješću konzultanata koji je prihvatila Europska komisija.

Namjera Lisabonske konvencije jest olakšati mobilnost tako da se olakša akademsko priznavanje, a međunarodne smjernice o njezinu uvođenju naglašavaju važnost primjene međunarodnih i nacionalnih pravnih okvira na fleksibilan način, kako bi priznavanje bilo moguće - ne kao zapreka. U slučajevima kad su postojeći nacionalni propisi kojima se regulira predmetna materija u sukobu s tim smjernicama, države članice u Konvencije pozivaju se da izvrše usklađivanje.

S druge strane, iako je namjera da se slični slučajevi priznavanja razmatraju na opravdano slične načine diljem područja Europe, postoji svijest da je ključno imati određenu fleksibilnost pri donošenju odluka o priznavanju, te da će se odluke do neke mjere razlikovati ovisno o nacionalnim obrazovnim sustavima.

Priznavanje IVK, prema Lisabonskoj konvenciji, ne stvara nikakva statusna prava, niti dodjeljuje akademske stupnjeve, nazive ili bilo kakve druge titule, što je moguće urediti posebnim zakonima.

Akademsko priznavanje potrebno je vratiti na razinu visokih učilišta. Priznavanje IVK ne bi smjelo imati učinak dodjele akademskih stupnjeva, naziva ili titula, već mu je isključiva svrha nastavak studija. Stoga, postupak akademskoga priznavanja na visokim učilištima mora biti vezan uz konkretni zahtjev za upis na konkretan studij (akcesorni postupak). Visoka učilišta ne bi smjela odlučivati o zahtjevima *in abstracto*.

Slijedom odluke Rektorskoga zbora od 18. listopada 2005. godine kojom je usvojen prijedlog Agencije za znanost i visoko obrazovanje za uspostavljenje mreže za akademsko

priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija na razini visokih učilišta, provodi se edukacija putem radionica na visokim učilištima kako bi sve sastavnice mreže do izmjene Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija postale potpuno operativne. Mrežu za akademsko priznavanje čini Agencija za znanosti i visoko obrazovanje, Nacionalni ENIC/NARIC ured, Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija, uredi za akademsko priznavanje pri visokim učilištima te stručna tijela visokih učilišta određena statutom.

Stručno priznavanje, kao i akademsko priznavanje, ima za svrhu potvrditi vrijednost neke kvalifikacije. Ali dok glavni cilj procesa u akademskom priznavanju jest utvrditi status kvalifikacije razmatrajući je li nositelj kvalifikacije sposoban nastaviti studij u izabranom smjeru i na izabranoj razini, cilj stručnoga priznavanja jest utvrditi jesu li znanje i stručne vještine nositelja kvalifikacije prikladni za bavljenje određenom vrstom posla.

Prema navedenom, različite svrhe priznavanja impliciraju razdvajanje postupka za akademsko i stručno priznavanje, odnosno nužnost da se spomenuti postupci stave u nadležnost odgovarajućih institucija.

Pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

Ovim se Zakonom uređuju sljedeća pitanja:

- doručena su dosadašnja značenja pojmova koji se upotrebljavaju u Zakonu o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija
- brisani su stavci koji traže da strani državljani i osobe bez državljanstva moraju učiniti vjerojatnim pravni interes za priznavanje kvalifikacije dok hrvatski državljani to ne moraju
- utvrđeno je da vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije provodi Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija te da akademsko priznavanje obavlja stručno tijelo visokog učilišta određeno statutom
- propisan je sastav Vijeća za vrednovanje visokoškolskih kvalifikacija
- propisano je tijelo kojem se dostavlja zahtjev za priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija te rok u kojem Nacionalni ENIC/NARIC ured izdaje uputu za akademsko priznavanje te priznavanje razdoblja studija
- propisano je da će se postupci priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija započeti prema odredbama prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema tim odredbama

Posljedice koje će proisteći donošenjem ovoga Zakona

Donošenje ovoga Zakona omogućit će usklađivanje pojedinih zakonskih rješenja s načelima Lisabonske konvencije te dodatno olakšati i unaprijediti sustav priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

Doradom dosadašnjih značenja pojmova koji se upotrebljavaju u Zakonu omogućava se potpunije razumijevanje osnovnih pojmova Zakona i njegovo lakše razumijevanje.

Brisanjem stavaka koji traže da strani državljani i osobe bez državljanstva moraju učiniti vjerojatnim pravni interes za priznavanje kvalifikacije dok hrvatski državljani to ne moraju naglašena je jednakost svih stranaka koje pristupaju postupku priznavanja pod istim uvjetima.

Dodavanjem odredbi o stručnome tijelu Agencije za znanost i visoko obrazovanje – Vijeću za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija i ureda za akademsko priznavanje (pri visokim učilištima) dodatno se naznačuje i uvodi razdvojenost postupaka stručnoga i akademskoga priznavanja slijedom Lisabonske konvencije i odluke Rektorskoga zbora.

Propisivanjem tijela kojima se dostavljaju zahtjevi za akademsko, odnosno stručno priznavanje inozemne visokoškolske kvalifikacije naglašava se odvojenost postupaka za navedena priznavanja te se Nacionalnome ENIC/NARIC uredu daje uloga koja mu je

namijenjena prema Lisabonskoj konvenciji kao izvještajnome centru o akademskoj pokretljivosti i priznavanju visokoškolskih kvalifikacija koji pruža informacije o priznavanju inozemnih kvalifikacija i propisima vezanim uz isto te izdaje upute za priznavanje i kriterije za njihovo vrednovanje.

Budući da je osnivanjem Agencije za znanost i visoko obrazovanje Nacionalni ENIC/NARIC ured postao njezina ustrojbeno jedinica, brisanjem članka koji se odnosi na prosljeđivanje zaprimljenoga vrednovanja kvalifikacije i upućivanjem preporuke o priznavanju Agenciji za znanost i visoko obrazovanje uklanja se nejasnoća u postupku priznavanja inozemne kvalifikacije.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati posebna (dodatna) sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. RAZLOZI DONOŠENJA ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno odredbi članka 161. Poslovnika Hrvatskog sabora («Narodne novine» broj 62/02- pročišćeni tekst, 41/02, 91/03 i 58/04) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji za 2006. godinu, preuzete su obveze u pogledu rokova za usklađivanje ovog propisa, a što je i usvojeno od strane nadležnih državnih tijela Republike Hrvatske.

Nadalje, u Pregovaračkim stajalištima za poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga istaknuto je da će u prvoj fazi biti izvršeno razdvajanje stručnog i akademskog priznavanja te da će isto biti učinjeno u IV. kvartalu 2006. godine. Navedeno razdvajanje izvršit će se izmjenom Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija dok će u drugoj fazi uslijediti izrada i donošenje novog propisa koji će zasebno uređivati pitanje priznavanja kvalifikacija državljana Europske unije za obavljanje reguliranih profesionalnih djelatnosti u Republici Hrvatskoj sukladno Direktivi 2005/36/EZ.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA PRIZNAVANJU INOZEMNIH OBRAZOVNIH KVALIFIKACIJA

Članak 1.

U Zakonu o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03) članak 2. mijenja se i glasi:

„U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

– Inozemna obrazovna kvalifikacija – podrazumijeva formalni naziv za određenu razinu odnosno stupanj stečenih znanja, vještina i kompetencija koji se dokazuje inozemnom školskom svjedodžbom, diplomom i drugom javnom ispravom koje izdaje nadležno ustanova.

– Priznavanje – podrazumijeva formalno potvrđivanje vrijednosti inozemne obrazovne kvalifikacije, odnosno razdoblja obrazovanja, koje je izdalo nadležno tijelo, u svrhu pristupa obrazovanju ili zapošljavanju.

– Stručno priznavanje – podrazumijeva priznavanje inozemne visokoškolske kvalifikacije u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj.

– Akademsko priznavanje – podrazumijeva priznavanje inozemne visokoškolske kvalifikacije u svrhu nastavka obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

– Priznavanje razdoblja studija – podrazumijeva priznavanje razdoblja studija provedenog na inozemnoj visokoškolskoj ustanovi, u svrhu nastavka visokoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

- Nacionalni ENIC/NARIC ured – izvještajni je centar o akademskoj pokretljivosti i priznavanju visokoškolskih kvalifikacija i član Europske mreže nacionalnih izvještajnih centara o akademskoj pokretljivosti i priznavanju (ENIC - European Network of Information Centres) te Nacionalnoga informacijskog centra za akademsko priznavanje (NARIC – National Academic Recognition Information Center).

- Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija - stručno tijelo Agencije za znanost i visoko obrazovanje, koje provodi vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija.

- Ured za akademsko priznavanje – osniva se na svakom sveučilištu, veleučilištu i visokoj školi radi obavljanja stručnih i administrativnih poslova za akademsko priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija i razdoblja studija, sukladno općim aktima sveučilišta, veleučilišta i visokih škola. Ustroj, djelokrug i način rada Ureda propisuje se općim aktom sveučilišta, veleučilišta i visokih škola sukladno ovom Zakonu.

– Vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija – podrazumijeva procjenu razine odnosno stupnja inozemne visokoškolske kvalifikacije pojedinca, koju daje Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija, odnosno u slučaju akademskog priznavanja stručno tijelo visokog učilišta određeno statutom, na temelju kriterija koje utvrđuje Nacionalni ENIC/NARIC ured.“

Članak 2.

U članku 3. stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 3.

U članku 4. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„Postupak priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije pokreće se na zahtjev stranke i vodi na temelju isprava, drugih dokaza i podataka o kvalifikaciji čije se priznavanje traži.

Zahtjev za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije mora sadržavati:

- ispravu kojom se dokazuje inozemna obrazovna kvalifikacija u izvorniku,
- ovjereni prijevod isprave kojom se dokazuje inozemna obrazovna kvalifikacija,

- ispravu kojom se dokazuje završeno razdoblje studija ili položeni ispiti,
- ispravu o državljanstvu, osim u slučaju apatrida ili osoba bez državljanstva.“

Članak 4.

Članak 9. mijenja se i glasi:

„Stručno priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija obavlja Agencija za znanost i visoko obrazovanje na temelju prethodnog vrednovanja kvalifikacije čije se priznavanje traži i preporuke Nacionalnog ENIC/NARIC ureda.

Vrednovanje iz stavka 1. ovoga članka provodi Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija na temelju upute Nacionalnog ENIC/NARIC ureda.

Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija sastavljeno je od predstavnika visokih učilišta Republike Hrvatske te, prema potrebi, predstavnika komora reguliranih profesija. Sastav, način imenovanja i rad vijeća uredit će Agencija za znanost i visoko obrazovanje općim aktom.

Jednom izvršeno pozitivno vrednovanje određene inozemne visokoškolske kvalifikacije ne podliježe ponovnom vrednovanju, već vrijedi za sve naredne slučajeve priznavanja istih visokoškolskih kvalifikacija.

Akademsko priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija i priznavanje razdoblja studija obavlja visoko učilište u RH na kojemu osoba želi nastaviti visokoškolsko obrazovanje.

Vrednovanje iz stavka 5. ovoga članka provodi stručno tijelo visokog učilišta određeno statutom. U postupku vrednovanja stručno tijelo visokog učilišta može zatražiti mišljenje Vijeća za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija pri Agenciji za znanost i visoko obrazovanje.“

Članak 5.

Članak 11. mijenja se i glasi:

„Zahtjev za stručno priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija podnosi se Nacionalnom ENIC/NARIC uredu.

Zahtjev za akademsko priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija podnosi se nadležnom uredu za akademsko priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija na visokom učilištu.

Nacionalni ENIC/NARIC ured u roku od osam dana od dana uredno zaprimljenog zahtjeva za stručno priznavanje izdaje uputu kojom visokoškolsku kvalifikaciju upućuje na vrednovanje tijelu iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: ovlašteno stručno tijelo).

Nacionalni ENIC/NARIC ured u roku od osam dana od dana zaprimanja upita ureda za akademsko priznavanje izdaje uputu za akademsko priznavanje te za priznavanje razdoblja studija.

Uputa iz stavka 3. odnosno 4. ovoga članka mora sadržavati informacije o visokoškolskoj ustanovi i programu po kojem je stečena visokoškolska kvalifikacija čije se priznavanje traži te kriterije za vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije.“

Članak 6.

Članak 12. mijenja se i glasi:

„U postupku vrednovanja inozemne visokoškolske kvalifikacije, uzima se u obzir isključivo stupanj postignutih znanja, vještina i kompetencija koji je stečen kvalifikacijom, bez usporedbe nastavnih programa.

Vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije, ovlašteno stručno tijelo, dužno je dostaviti nadležnom uredu, u roku od šezdeset dana, od dana zaprimanja upute iz članka 11.

stavka 3. odnosno 4. ovoga Zakona.

U slučaju propuštanja roka iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da je ovlašteno stručno tijelo dostavilo pozitivno vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije.

U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Nacionalni ENIC/NARIC ured zatražit će od ovlaštenoga stručnog tijela izvješće o razlozima propuštanja roka iz stavka 2. ovoga članka.“

Članak 7.

Članak 13. briše se.

Članak 8.

U članku 14. broj: “13” zamjenjuje se brojem: “12”.

Članak 9.

U cijelom tekstu Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija riječi: „Ministarstvo prosvjete i športa” zamjenjuju se riječima: „ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja”.

Članak 10.

Postupci priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija započeti prema odredbama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03) koje su vrijedile prije stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema tim odredbama.

Članak 11.

Sveučilišta, veleučilišta i visoke škole dužna su osnovati urede za akademsko priznavanje u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 12.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. dorađena su dosadašnja značenja pojmova koji se upotrebljavaju u Zakonu o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

Člankom 2. propisano je da se u članku 3. važećeg Zakona brišu stavci 2., 3., 4. i 5.

Člankom 3. propisano je da se mijenjaju stavci 1. i 2. članka 4. važećeg Zakona, a vezano uz temelj za vođenje postupka priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije te sadržaj zahtjeva za pokretanje istog.

Člankom 4. izmijenjen je cijeli članak 9. važećeg Zakona. Utvrđeno je da vrednovanje kvalifikacije provodi Vijeće za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija te da akademsko priznavanje obavlja visoko učilište u Republici Hrvatskoj, odnosno stručno tijelo određeno statutom. Također, propisan je i sastav Vijeća za vrednovanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija.

Člankom 5. propisano je tijelo kojem se dostavlja zahtjev za priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija te rok u kojem Nacionalni ENIC/NARIC ured izdaje uputu za akademsko priznavanje te priznavanje razdoblja studija.

Člankom 6. izvršeno je usklađivanje članka 12. važećeg Zakona s obzirom na predložene izmjene prethodnih odredba istog.

Člankom 7. propisano je da se briše članak 13. važećeg Zakona

Člankom 8. propisano je da se u članku 14. važećeg Zakona broj 13 zamjenjuje brojem 12.

Člankom 9. propisano je da se u cijelom tekstu Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija riječi: „Ministarstvo prosvjete i športa” zamjenjuju riječima: „ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja”.

Člankom 10. propisano je da će se postupci priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija započeti prema odredbama prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema tim odredbama.

Člankom 11. propisano je da su sveučilišta, veleučilišta i visoke škole dužna osnovati urede za akademsko priznavanje u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 12. propisuje da ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 2.

U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

– *Inozemna obrazovna kvalifikacija* – podrazumijeva inozemne visokoškolske kvalifikacije, te inozemne školske svjedodžbe, diplome i druge javne isprave o završenom osnovnom i srednjem obrazovanju.

– *Priznavanje* – podrazumijeva formalno potvrđivanje vrijednosti inozemne obrazovne kvalifikacije, odnosno razdoblja obrazovanja, koje je izdalo nadležno tijelo, radi omogućavanja pristupa obrazovanju i/ili zapošljavanju.

– *Stručno priznavanje* – podrazumijeva priznavanje jednake pravne valjanosti inozemnoj visokoškolskoj kvalifikaciji s odgovarajućom domaćom visokoškolskom kvalifikacijom, kojim se omogućuje zapošljavanje i pristup daljnjem obrazovanju u Republici Hrvatskoj.

– *Akademsko priznavanje* – podrazumijeva izjednačavanje inozemne visokoškolske kvalifikacije s odgovarajućom domaćom visokoškolskom kvalifikacijom radi ostvarivanja prava na nastavak obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

– *Priznavanje razdoblja studija* – podrazumijeva priznavanje razdoblja studija provedenog na inozemnoj visokoškolskoj ustanovi, radi završavanja visokoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

– *Visokoškolska kvalifikacija* – podrazumijeva svaki stupanj obrazovanja, diplomu ili drugu svjedodžbu koju je izdalo nadležno tijelo i kojim se potvrđuje uspješno završen visokoškolski program.

– *Nacionalni ENIC/NARIC ured* – izvještajni je centar o akademskoj pokretljivosti i priznavanju visokoškolskih kvalifikacija, član Europske mreže nacionalnih izvještajnih centara o akademskoj pokretljivosti i priznavanju i Nacionalnoga informacijskog centra za akademsko priznavanje.

– *Vrednovanje* – podrazumijeva postupak utvrđivanja kvalitete inozemne obrazovne kvalifikacije pojedinca, koje daje ovlašteno stručno tijelo u pisanom obliku, na temelju jasnih, smislenih i pouzdanih kriterija koje utvrđuje Nacionalni ENIC/NARIC ured.

Članak 3.

Pravo na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija imaju hrvatski državljani, strani državljani i osobe bez državljanstva.

Strani državljani i osobe bez državljanstva imaju pravo na priznavanje inozemnih obrazovanih kvalifikacija ako učine vjerojatnim pravni interes za njezino priznavanje u Republici Hrvatskoj.

Uvjet u pogledu vjerojatnosti pravnog interesa iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na osobe koje imaju status izbjeglice ili prognanika.

Odredba stavka 3. ovoga članka primjenjuje se i na djecu stranih diplomata akreditiranih u Republici Hrvatskoj, ukoliko im je priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije potrebno radi nastavka obrazovanja u hrvatskim obrazovnim institucijama.

Osobe iz stavka 3. ovoga članka oslobođene su od plaćanja troškova postupka priznavanja.

Članak 4.

Postupak priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije pokreće se na zahtjev stranke i vodi na temelju dokaza i obavijesti o kvalifikaciji čije se priznavanje traži.

Zahtjev za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije mora sadržavati:

- inozemnu obrazovnu kvalifikaciju u izvorniku ili ovjerenom presliku,
- ovjereni prijevod inozemne obrazovne kvalifikacije,
- dokaz o završenom razdoblju studija ili o položenim ispitima,

– dokaz o državljanstvu, statusu izbjeglice ili prognanika, odnosno o činjenici iz članka 3. stavka 4. ovoga Zakona.

O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka odlučuje se rješenjem.

Obrazloženje rješenja kojim se odbija zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati razloge za odbijanje priznavanja te, kada to okolnosti slučaja dopuštaju, uputu o mjerama koje podnositelj zahtjeva može poduzeti radi uklanjanja postojećih zapreka za priznavanje, kao što su polaganje dopunskih ispita ili izrada dopunskih radova.

Članak 9.

Stručno i akademsko priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija obavlja Agencija za znanost i visoko obrazovanje na temelju prethodnog vrednovanja kvalifikacije čije se priznavanje traži i preporuke Nacionalnog ENIC/NARIC ureda.

Vrednovanje iz stavka 1. ovoga članka provode stručna tijela javnog sveučilišta, veleučilišta ili visokih škola određena statutom, na temelju upute Nacionalnog ENIC/NARIC ureda.

Iznimno od stavka 2. ovoga članka, vrednovanje iz stavka 1. ovoga članka provode i stručna tijela privatnih visokih učilišta, na temelju upute Nacionalnog ENIC/NARIC ureda, ali samo u svrhu akademskog priznavanja.

Jednom izvršeno pozitivno vrednovanje određene inozemne visokoškolske kvalifikacije ne podliježe ponovnom vrednovanju, već vrijedi za sve naredne slučajeve priznavanja istih visokoškolskih kvalifikacija.

Članak 11.

Zahtjev za priznavanje inozemnih visokoškolskih kvalifikacija podnosi se Nacionalnom ENIC/NARIC uredu.

Nacionalni ENIC/NARIC ured u roku od osam dana od dana uredno zaprimljenog zahtjeva izdaje uputu kojom visokoškolsku kvalifikaciju upućuje na vrednovanje tijelu iz članka 9. stavka 2. ili 3. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: ovlašteno stručno tijelo).

Ukoliko je pozitivno vrednovanje za istu visokoškolsku kvalifikaciju prethodno izvršeno, Nacionalni ENIC/NARIC ured isto će proslijediti Agenciji za znanost i visoko obrazovanje u roku od osam dana od uredno zaprimljenog zahtjeva.

Uputa iz stavka 2. ovoga članka mora sadržavati informacije o visokoškolskoj ustanovi i programu po kojem je stečena visokoškolska kvalifikacija čije se priznavanje traži te kriterije za vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije.

Članak 12.

U postupku vrednovanja inozemne visokoškolske kvalifikacije, uzima se u obzir isključivo stupanj postignutih znanja i vještina koji je stečen kvalifikacijom, bez usporedbe nastavnih programa.

Vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije, ovlašteno stručno tijelo, dužno je dostaviti Nacionalnom ENIC/NARIC uredu u roku od šezdeset dana, od dana zaprimanja upute iz članka 11. stavka 2. ovoga Zakona.

U slučaju propuštanja roka iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da je ovlašteno stručno tijelo dostavilo pozitivno vrednovanje inozemne visokoškolske kvalifikacije.

U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Nacionalni ENIC/NARIC ured zatražit će od ovlaštenoga stručnog tijela izvješće o razlozima propuštanja roka iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 13.

Nacionalni ENIC/NARIC ured dužan je u roku od osam dana od dana uredno zaprimljenog vrednovanja, od strane ovlaštenoga stručnog tijela, isto proslijediti Agenciji za znanost i visoko obrazovanje.

Zajedno s vrednovanjem, Nacionalni ENIC/NARIC ured dužan je Agenciji za znanost i visoko obrazovanje proslijediti i preporuku o priznavanju inozemne visokoškolske kvalifikacije.

Preporuka iz stavka 2. ovoga članka sadrži odgovarajuće obavijesti o visokoškolskoj ustanovi odnosno programu na temelju kojeg je inozemna visokoškolska kvalifikacija stečena, mišljenje o vrednovanju inozemne visokoškolske kvalifikacije koje je provelo ovlašteno stručno tijelo, te mišljenje o potrebi njezina priznavanja ili nepriznavanja.

Članak 14.

Agencija za znanost i visoko obrazovanje dužna je donijeti rješenje o priznavanju inozemne visokoškolske kvalifikacije u roku od osam dana od dana zaprimanja dokumentacije iz članka 13. ovoga Zakona.